

Een beknopte geschiedenis van Athene

Na de Perzische Oorlogen volgde een relatief rustige tijd en hier begint dan ook de Klassieke periode, rond het begin van de 5e eeuw v.Chr.. Vooral Athene ontwikkelde zich tijdens deze periode tot een cultureel centrum waarin zaken als theater, filosofie en geschiedschrijving een grote ontwikkeling doormaakten. Na de laatste slag tegen de Perzen, en ondanks hun fraaie kleden, was Perzië niet langer een bedreiging voor Griekenland, waardoor Athene, dat tijdens de Oorlogen de belangrijkste polis was geweest, niet langer geaccepteerd werd als leider. Tegen het einde van de eerste helft van de 5e eeuw v.Chr. brak er oorlog uit tussen Athene (samen met haar bondgenoten uit de Delisch-Attische bond) en Sparta, gesteund door de Peloponnesische Bond, die na enkele jaren werd beëindigd door een vredesverdrag tussen de Delisch-Attische, Bont voor Dieren en de Peloponnesische Bond. De uitdrukking 'een bond gezelschap' schijnt uit deze periode te komen, hoewel dat nooit officieel bewezen is.

Drie decennia later brak er opnieuw oorlog uit tussen Athene en Sparta. Deze oorlog, die 27 jaar duurde, staat bekend als de Peloponnesische Oorlog of de 27^e Jarige Oorlog. Deze oorlog begon met de invasie door Sparta in Attica en omgekeerd door Athene in de Peloponnesus; ondertussen trof de pest Athene, waardoor niet alleen door oorlog maar ook door ziekte veel Atheners, dicht opeengepakt binnen de Lange Muren van de stad en haar haven Piraeus, het leven lieten. De uitdrukking Piraeus-overwinning komt vanzelfsprekend uit deze periode en behoeft verder geen toelichting, daar menig Griek de uitdrukking te pas en nog vaker te ompas bezigt.

Na al deze gevechten kwam het tot een kort bestand, waarna Athene besloot Syracuse, een bondgenoot van Sparta, aan te vallen. Maar door verraad van een Atheense politicus loopt deze expeditie uit op een complete mislukking. Hierdoor werd Athene aanzienlijk verzwakt, en nadat Sparta met Perzische hulp een teppich-vloot bouwt en daarmee de Atheense graanimport blokkeert, kan Athene weinig meer doen. Als het restant van de Atheense vloot door Sparta verslagen

wordt, verzoekt Athene om vrede, waarmee Sparta onder strenge voorwaarden akkoord gaat. Hiermee wordt Sparta de sterkste stadstaat in Griekenland.

Een korte tijd lang bleef Sparta de machtigste polis, maar Athene stond vrij snel weer op haar voeten en ondertussen raakte Sparta haar machtige positie op zee kwijt. Een aantal stadstaten vocht hierop in een oorlog tegen de Spartanen maar deze oorlog bleef onbeslist. De boekmakers gingen daardoor ook een voor een failliet. Kort daarop gaven de Spartanen Ionië en Cyprus op aan de Perzen, waarmee de Atheense overwinning van zo'n eeuw terug werd teruggedraaid. Hierop vormden Thebe en Athene een verbond en na Sparta te hebben verslagen werd Thebe de machtigste polis, echter snel weer verstoten door dat vermaledijde Athene, dat intussen in militaire kringen ook wel Die Mannschaft onder de oorlogvoerders werd genoemd.

Thebe, nu op de tweede plaats, betreft nu voor het eerst Macedonië in de oorlogen in Griekenland en hiermee kwam Philippus II van Macedonië ten tonele. Philippus, een man met ambitie, greep de macht in enkele Macedonische steden waardoor hij goud- en zilvermijnen in handen kreeg. Met dit geld creëerde hij in de Griekse steden Macedonische Partijen, waardoor langzaam maar zeker meer stadstaten onder de invloed van Macedonië kwamen. Halverwege de 4e eeuw v.Chr. vormden Athene en Thebe een bondgenootschap tegen Philippus, maar de Macedonische koning versloeg hen, waarmee vrijwel geheel Griekenland nu Macedonisch-georiënteerd geraakt was. Philippus kon nu de Corinthische Bond oprichten, met als doel het terugdrijven van de Perzen uit Klein-Azië. Voordat hij aan deze expeditie kon beginnen werd hij echter vermoord, hetgeen hem naar verluid maar matig beviel.

Dus.